

„Królowi ludów i czasów...”

Rok XIV, nr 2 (31) 2015

„Jezusowi Chrystusowi, umiłowanemu Zbawicielowi
naszemu, nieśmiertelnemu Królowi ludów i czasów,
niech będzie miłość, władza i sława na wieki wieków.

Amen.”

św. Jan XXIII, papież
Przemówienie na otwarcie Soboru Watykańskiego II
Bazylika Świętego Piotra, Rzym 11 X 1962 r.

OD REDAKCJI

Życie Chrystusowego Kościoła toczy się tajemniczymi drogami. Czasami ze wszelkich stron prześladowany, pragnie jak twierdza odgradzić się od świata, aby uchronić swe dzieci od wszelkiego niebezpieczeństwa. Spoglądając na Swego założyciela widzi jednak, że przeszedł On przez ziemię dobrze czyniąc. Kościół musi naśladować Swojego Mistrza, bez względu na to jak byłoby to trudne i bolesne. Owocem tego jest Sobór Watykański II, którego 50 – lecie zakończenia właśnie obchodzimy. Kościół, na który spoglądamy i w którym żyjemy, byłby nie do poznania bez tego wydarzenia. To, co nam wydaje się dzisiaj oczywiste, wtedy wśród sporów przecierało sobie dopiero szlak. Święty Sobór chciał, aby znów donośnym głosem zabrzmiało Słowo Boże, aby jeszcze raz, nad umęczoną zawieruchami XX wieku ziemią, zajaśniał Chrystus – Światło Świata, przynosząc jej radość i nadzieję. Jego historia pełna jest bólu i ufności, ludzkich kłótni i Bożej łaski – zupełnie jak losy człowieka.

Redakcja „Obecnych” pragnie ją zaprezentować Drogim Czytelnikom. Może się rodzić obawa, że owocem Soboru Watykańskiego II są tylko opasłe konstytucje, dekrety i deklaracje interesujące fachowców. Jest jednak inaczej. Jego prawdziwym plonem jest nowe życie dzieci Kościoła. Pragnęliśmy, aby refleksja nad zdobyczami Soboru była czymś więcej: poznaniem swych korzeni jako chrześcijanina; poznaniem samego siebie. Czy nam się udało? Niech Szanowny Czytelnik sam się o tym przekona!